

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J.A. Rosell Pujo.
Subdirector: Joan Ramon Bagès.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Caps de redacció: Enric Guinart i Roser Porta. **Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Ana Mauri, Ineri Casasayas i Pepa Gallego. **Esports:** Iván Moure i Raita Mori. **Cultura i espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Agenda i televisió:** Bibot Espasa. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blancs. **Disseny:** Bèa Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pello Tamarad. **Fotografia:** Tony Lara i Oriol Morante. **Edició:** Mascar Bayet i Lina Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS. **Director comercial:** Adrià Lado. **Publicitat:** Pilar Torontali, David Aunión i Xavier Farnas. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb el PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

¿Un reformisme per reformar què?

La posició de **Joan Gabriel** per acceptar anar de cap de llista dels liberals pot ser moltes coses, menys raonable. Després del rosari de contactes i del viacrucis d'afirmacions i negacions, a la vista del trist i lamentable espectacle que s'ha ofert –el propi precandidat ha demanat excuses–, ha d'assegurar el viatge o val més quedar-se a casa. No sabem com acabarà, com tampoc la forma i manera d'acabar la partida. Però almenys és lògic buscar companys de viatge en un camí farcit d'entrebancs, sorpreses de saló o ganivetades per l'esquena. No és fàcil assumir el rol i sincerament només podem reconèixer una valentia per part del precandidat. Només a través d'una consciència política forta es pot prendre part d'aquesta aventura improvisada i, en molts trams, incerta. La condició per acceptar el lideratge es basa en crear una plataforma reformista per tirar endra-

vant un projecte. Està per veure quines poden ser les bases d'aquesta plataforma. Històricament el reformisme sempre ha estat un moviment en què es proclamen canvis graduals que millorin un sistema ja establert.

Per això el reformisme sempre ha estat a cavall de posicions revolucionàries per un costat o reaccionàries, per un altre. Ara està de

EL REFORMISME VOL ACONTENTAR TOTHOM I DE VEGADES NO HO FA AMB NINGÚ

moda el reformisme centrista. És el que va voler intentar fa uns anys a Espanya **Miquel Roca** amb un resultat no precisament reeixit. També en certa manera va imitar el PP d'abans i amb fortes ramificacions –o bandes– ara mateix. ¿Se seguiran aquests exemples i experiències?

Creiem que es va pel camí de buscar el màxim suport a totes les parròquies, a través dels corresponents comitès, que ha de mostrar el seu suport i afegir-hi aquells altres grups que puguin estar interessats en aquesta opció. El plantejament no és pas dolent si es pogués tenir el temps que aquesta empresa necessita. El reformisme, precisament per la seva política del pas a pas, necessita espais amplis de durada temporal que ara no es tenen i que, a més a més, s'han d'improvisar.

Crear una plataforma reformista en què tothom estigui content a casa nostra vol dir promocionar molts menús diferenciats amb les mateixes estovalles per a tothom. Perquè no hi ha cap grup que no es defineixi com a reformista, encara que no expliqui quines són aquestes singularitats. Pensem que el que necessita el precandidat són suports i no pas atacs per l'esquena.

No és vàlid dir ara que sí i endavant i després posar pals a les rodes. Pot passar i farà molt bé en assegurar que no es produeixi massivament. Esperem la definició d'aquest tipus de reformisme per veure'n les diferències. Perquè en el fons –malgrat algunes excepcions–, tot sembla igual.